

Z československé republiky

Mačar inspektorem československého vojska. — Praha, 13. srpna. — J. S. Mačar jmenován byl generálním inspektorem československého vojska, což považují Národní listy za fakt, který v zájmu celého státu důležitě vlivem činí. Do služeb národní obrany dává se tím energie a neuvážená čistota horlivost osobnosti, jež ve starých zápasech prokázala již svůj zápal pro sílu a čest národního života a poskytl tím záruku, že v daných poměrech vykoná vše, co bude vůbec možno, aby armáda byla našemu státu vskutku všim, čím v moderní demokracii být může a na tak exponovaném místě, jako je naše, také opravdu být musí. K tomu se dostává Mačaroví úřadu, v okruhu jehož právomoci je zastupování prezidenta republiky.

Česká Obec Sokolská vítá sibiřské hrdiny. — Ondy večer uvítala Česká Obec Sokolská naše sibiřské hrdiny-invalidy milou slavností na Žofíně. Po koncertních číslech České filharmonie zapěl pěvecký kroužek slavnostní sbor, načež br. K. Vaníček uvítal hosty a vzdal jim díky za vše, co pro svoji vlast zápasem svým přinesli. Jeho slova byla prostá, ale upřímná. Závěr řeči, v němž zdůraznil význam našeho vojska na Rusi, zejména v tom, že povznese smysl pro čest a prosil vrátit se hrdiny, aby tuto vůli přenesli i k nám, byl prozvěrným potěšením. Hudba zahrála národní a spojenecké hymny. Jménem sibiřských hrdinů promluvil kapt. Komárek — stručník, jasně, poctivě. Po zapění "Písni svobody" bratrem Chmelem následovala tělocvičná akademie. Slavnostní ráz večera potvrdil při družném, bratrském náladě do noci.

Jak kupoval pan prezident třešně. — "Právo Lidu" píše: V pondělí, 21. července, vyjel prezident Mašaryk koňmi do alejí třešňových v okolí Uhřetěvesi. Zastavil se u sadě Škorpila a žádal jej o třešně. Tento, ač měl třešně narhnané, prohlásil, že je jen tak neprodává. Teprve, když sadař byl upozorněn, že jest to prezident, utíkal za odjíždějícím prezidentem a volal, aby se vrátil, že mu třešně prodá. Prezident se o všem neobrátil a jel ke Kolodějům. Sadař Škorpil jest v celém okolí znám a jemu podobných jest velmi mnoho, kteří v malém neprodají a zvláště ne domácím lidem, ač se zavázali, že městu Uhřetěvesi dodají každý několik centů třešní pro obyvatele. Dosud však tak neučinili. Jak sadaři jednají s obecním, svědčí nejlepší případ prezidenta.

Koupě kláštera Sacré coeur ministerstvem pošt byla již zapísána do pozemkových knih. Dle tohoto záznamu převzal ministerstvo pošt a telegrafů v Praze od Bertý Lassbergové klášter č. 103 "Sacré coeur" v Karlově tř. na Smíchově se všemi budovami a zahrádkami pozemky v rozsahu 5000 čtverečních sáhů. Kupní cena jest 540,000 korun. Klášterní sestry odstěhovaly se do Vídně a do Polska.

Muna v pankrácké trestnici. — Praha, 17. srpna. — Několik o světlých paprsků do jeho dnešního života hází věceřší "28. říjen" a z nich viděti, že se tento dobrodruh že nemá. Dává si denně donášet oběd z vinárny a platí zaň dvacet i více korunek, aby mu neubýlo na váze. "Kojk z našich příslušníků," píše "28. říjen", "ač nám říká, že jsme měšťáci, může si dovolit takhle žít při svém povolání!" — Je to pravda. Ostatně ani ostatní druhové Munovi nemají se hůře. "Soudruhu" Vaňkovi donášejí jídlo ze soukromé rodiny a také i tam se starají, aby jim nepomluvil kuchyně. Dosud se za celou tu dobu, co "čekají na osvobození" a na "svou dobu", která již jistě přijde, komisi stravy ani nedotkli. Jsou jinak dobře hlídáni; dli v samovazbě, jsouc opatřeni dvojtým uzavřením, jakého se v dnešní době dostává vedle bolševiku jenom lepším ketasům a kolikafám. V odborných kruzích hlídačů říká takovým privilegovaným jedincům "presenti". Skoro všichni při studijní medicínu, to jest hledají na sobě nějakou zákonitou nemoc, aby se dostali do

nemocnice, odkud je na čerstvých větrech přece jenom snadněji a blíže. Jinak vyšetřování s Munou a Vaňkem ještě skončeno není. V tom tedy neměl pravdu "Sociální demokrat", který to tvrdil a žádal hufo propuštění Munova, nebo jeho postavení před plný soud.

České listy v Vrázovi. — Praha, 17. srpna. — Dnešní "Národní Politika" přináší tuto zajímavou zprávu: "Náš zámožný krajan, známý cestovatel E. St. Vráz, který dli nyní v Chicagu, zastal svých přátelům do Čech zajímavou pohlednici své dezeručky Vlasty v národním kroji s tištěným textem, aby tak spíše dostal se přes obtížnou cenzuru do rukou adresátů. Laskavostí p. Mixové, choti lézevského lékaře v Karlových Varech, bylo nám umožněno reprodukovat obsah tohoto listku našeho krajana, který s celou svou rodinou lue s vroucí láskou ke staré své vlasti. Listek ten zní: Chicagu, v červnu 1919. Milí, drazí naši přátelé! Poštovní spojení otevřeno, posílám tedy tento pozdrav. Listek pouze a to tištěný, protože snáz a rychleji dojde cíle svého. Je-li dosud nějaká cenzura. Budíž příkazem, jak na své přátele stejně a stále, v láse a vděčnosti, vzpomínáme. Prosím píše název a to brzy. My všichni, my čtyři, srdcem i myšlenkami, denně, stále byli jsme s Vámi v strašných, těch dobách Vašich i našich obav i nadějí, strádání a utrpení. S Vámi jsme želeli, tu se obávali, tu doufali, dnes se radujeme, ač víme, že toho utrpení a té nejistoty bojk není ještě konec! Píšte nám, jak přežíváte doby ty zlé, kdo zdraví jste — a kdo Vám i nám milý, drahý odešel předčasně, a než by se byl dočkal radosti z osvobození drahé vlasti. Jak jsme toho litovali, že nebyli jsme s Vámi v dobách nejvyšší krušných, zléh, když bývali jsme s Vámi kdysi tak šťastní a veselí. Rodina má zdráva. Děti moje lhou láskou upřímnou k Vám a vrátí se jednou, snad brzy k Vám, kam patří, se svou matinkou, jejíž zlaté srdce je ryze české. Kdož ví, zda i mně popřáno bude potěšit se s Vámi, s vlastní drahou. Průběh mé podivné nemoci jest dosud málo uspokojivý a dojde-li k operaci, nevísto, jak dopadne! Ale kdož by se zřikal naděje sladké? Buďte zdraví a šťastni. Váš E. St. Vráz s rodinou, 1817 Millard ave., Chicago, U. S. A."

"Och" Waldstein. — Bývalý hrabě Adolf Waldstein, který před nedávnem prohlášen se za potomka staré české šlechty, pronajal právě své panství na Plzeňsku, Sňáhlavy, Nebylovy a Kocennice, celkem 14 dvorů na 12 roce německému židu Em. Blochovi z Plzně. E. Bloch je dobře znám svýmí parcelacemi selských statků a pověstný svými obrovskými zisky za války. Zřízení, úřednictvo i dělnictvo zasoutěžených velkostatků je velice pobořeno a také obyvatele ryze českých obcí co nejrozhodněji protestují proti německo-židovskému začhrm se životními potřebami a bohatou sklízí. Pan Waldstein tímto skutkem doznává, že není seho-pen v jeho duchu dále pracovali. Cvičení sokolská, jak prostá, tak i na nářadí, byla bezvadná. Všichni jsme se pobavili. Pomník postaven jest uprostřed návsi mezi lipami.

V Čechách nebude prohibice. — Ve Feuilletovu Národních Listů píše pan Č. z Ameriky o prohibici a mezi jiným praví: "Prodláhl jsem minulý měsíc již malou generální zkoušku tohoto stavu bez alkoholu; několik týdnů trval jsem ve státech západních, v Michiganu, Nebrasee, v Kansasu a v Jižní Dakotě. Tam je sucho již dávno, tam úplně prohibice panuje již několik let, a obyvatelstvo se celkem dobře do těch poměrů vpravilo. Způsob života amerického ovšem usnadňuje velmi situaci. Dobrá, ledem chlazená voda je vždy a všude k dispozici, v hotelích, domácnostech i na ulicích. Různé ovoce šťávy, limonády, mražené se sodovkou za velmi la-ciný peníz tvoří lidově nápoje velmi oblíbené. Není tím řečeno, že by se mnohým lidem nestýskalo po alkoholu. Zvláště mezi Čechy a Slováky, mezi českými farmáři na západě naše jsem mnohých, kteří si upřímně zahubovali, co že to je

za svobodu, když i pivo jim va-ří, a teskně vzpomínali na suché slatě časy, a vzpomínali, zvláště starší, slatých pivních dob ve staré vlasti. Užívám jsem je trochu tím, že za války i slavná pověst českého piva začla, ale že se bohdá zase vzkrísí, a u nás že k prohibici tak úplně nikdy nestojde, tím spíše, že u nás bohudíky o korač-ném moru není téměř již ani po-tuchy. Setva prozradím nějaké tajemství, předpovídám-li, že zavedení úplně prohibice bude jed-ní a žmitelů, který bude silně podporovati reemigrace, zpráve-ní proud amerických vystěhoval-ců do starých vlasti evropských, což neplatí pouze o Českoslováckých."

O potížích dopravy legionářů. — Naše veřejnost — pravil ondy v Praze por. Král — nemůže si pochopitelně ani při nejlepší vůli n-činiti dosti jasných představ o ob-tížích, s jakými návrat našich bo-jců je spojen. Ale nechtě uvážti rozšafně, že od fronty do Vladivo-stoku je 6 tisíce verst, což znamená cestu nejméně šesti neděl. Ameri-ka nemohla dříve dostati lidí, po-něvadž sama demobilisovala svou armádu a ostatní evropské státy dovážely potraviny do vyjedné Evropy. Teď, když Ameriku končí svoji demobilisaci, se situ-ace ovšem v náš prospěch mění. Co-sta přes Indický oceán lodí trvá plně 2 měsíce a to jen tehdy, ne-stanou-li se nějaké poruchy tech-nické v uhelných zásobních stani-cích, je-li moře klidné a pod. Přes Ameriku z Vladivostoku trvá do-prava 3 týdny, z Nového Yorku do Evropy 9—10 dnů a konečně z Francie do vlasti 6 dnů. Nelze o-všem zapomenuti, že není možno ustavičně jeti ve vlaku, že třeba také přerušeni jízdy k odpočinku a že jede se vyjednými kraji, čímž zásobování transportů je vel-mi ztíženo. Por. Král k otázce o

listy" (těl list národní demo-kracie) to doznává. Práví v po-sledním čísle: "Z Náchost na Hlaskou hranici máme malou pů-lobilinku. Hranici most přes Mo-taji a jedné strany je hlídán pru-ským gardistou s červeným pásem kolem dápky známého tvaru — s druhé strany pak masíruje náš legionář v italské uniformě, jeho setnina v minulých dnech vystře-dala u nás bohére kanonýry. Pře-stup hranice je stále přísný. Stráž-ní vojáci s obou stran bedlivě pro-hlednou každou panimámu s ko-šem, každý povoz s uhlím, s pří-koem, kočár z chudobských láze-ní — při čemž pruský gardista stále má pušku na rameni. Ač válka offi-ciálně už je skončena a mír po-depsán — naděje na brzké otevře-ní hranic u nás není valná. Spíše přitahuje. Z jednoměsíčních příje-zů v Prusku je totiž — úžasně lac-no! Jeden kilogram krásné, ame-ričké bílé mouky prodává se tam po 85 peníciích (u nás po 5 Kč). Jeden kg. masa po 5 Markách (u nás 20—24 Kč), pěkný oblok za 40—50 Marek, botky nejlepší kvali-ty 30—40 Marek, pěkný stěm-ěný klobouk po 6 Markách atd." — Zde je tedy vidět, že jde zlev-ňit současně jak zemědělské, tak i průmyslové výrobky. U nás však volá se jen na rolnictvo: Vy-sleďte, ale my, průmyslníci, bu-deme prodávat boty, šaty, klobou-ky a vše ostatní dle za vysoké ceny! — Venkov."

Potrestání keřazové. — V těch-to dnech byl vynesen v Českoslo-venské republice následující roz-sudek nad několika velkokeřazo-vo, o jejichž manipulacích se mnoho psalo. — Josef Karel Ort, 29. dub-na 1864 narozený, ženatý, mlynář v Košťicích, a Richard Bauer, 10. listopadu 1877 narozený, ženatý, obohodník v Tepličkách, jsou vimi-li, že v letech 1917—1918 až do dub-na 1919 provozovali podlouhny

Vyšetřují mexickou situaci.

Senátoři Marcus Smith z Arizony, Albert B. Fall z New Mexika a Frank B. Brandegee z Connecticutu tvoří podvýbor senátního výboru pro zahraniční záležitosti, který pověřen byl vyšetřením mexické situace.

bolševičtí odpověděli: "Zeptejte se tisíců, jež přijdou a řeknouť jna jen jedno jméno Muna, a oni vám už odpovědi sami." Je jisté jen pro smýšlení našeho hosta chara-teristickým, když na dotaz po vě-cech politických odpověděl lako-nickým, ale úplně postačujícím: "Jsem vojákem!"

Pomník prezidenta Mašaryka v hanácké vesnici. — Z Loučků v Litovle. — Místní odbor Národní Jednoty uspořádal v neděli, dne 3. srpna, slavnost odhalení pomní-ku pres. Mašaryka a cvičení So-kolstva. Byla to slavnost velko-lepá, ku které se sešlo tisíce obe-censtva, 44 legionářů, 600 Sokolů a 200 hasičů. Legionářský setník Masarykův objasnil a žádal, aby-choh v jeho duchu dále pracovali. Cvičení sokolská, jak prostá, tak i na nářadí, byla bezvadná. Všichni jsme se pobavili. Pomník postaven jest uprostřed návsi mezi lipami.

V Německu a u nás. — V Praze stále tvrdí listy národní demo-kratické, že není možno, aby na-jednou a současně zlevněly všechny výrobky, jak průmyslové, tak ze-mědělské a dokazují, že musí zlev-nit jen produkty, které vyrábí rolník. My jsme naopak proto, aby nastalo zlevnění na celé zá-ře. Ze to jde, dokazuje soudce v Německu. Žany "Náchodské

obohod mlynářskými výrobky. Josef K. Ort také obličím tím způsobem, že proti vydaným předpisům, za vyšší, než úředně stanovené ceny obilí nakupoval a obilí za mlyn-ářské výrobky vyměňoval za úče-lem jeho zpracování na výrobky mlynářské a dalšího prodeje jich za ceny zvýšené, jichž prodal takto přes 3000 q. Richard Bauer pak, že nakoupil od Josefa Orta mlyn-ářské výrobky ve váze celkové přes 1500 q za ceny vyšší, nežli úředně stanovené za účelem dalšího pro-deje v cenách zvýšených a že se tím pustil do pljetích, které jsou způsobily křtomu, aby cenu před-mětu potřeby státovaly, a že dále oba při prodeji mlynářských výrobků, tedy přednětu potřeby, požadovali za ně cenu zřejmě pře-mrštěnou a že se tím dopustili vzhledem k tomu, že činem zpu-va uvedeným — plietichami — obzvláště těžce ohroženy byly zá-jmy veřejné a že neoprávněný zisk, jehož tržstým činem bylo dosaženo anebo mělo být dosaže-no, u každého z nich 2,000 korun, převyšoval a že Rich. Bauer mimo to byl již pro zdražování potře-bám, jednak zločinn, jednak pře-činu se dopustil — odsuzují se: Josef Karel Ort do těžkého žalá-ře na dobu 15 měsíců, čtvrtletně jedním tvrdým lůžkem zostřeno-ho a k peněžitě pokutě tří set tisíc korun, pro případ nedobytnosti

Denní a Nedělní Pokrok do Československa

Jak jsme již několikrát v časopise přinesli zprávu, vláda Spojených států povolila zasílání zdejším žaupaň do naší Československé republiky a z důvodu tohoto i my začali jsme náš **DENNÍ a NEDĚLNÍ POKROK**, jakož i **TÝDENNÍK** do staré vlasti zasílati.

Vášim příbuzným a známým zajisté způsobíte nemalou radost, když jim na náš časopis předplatíte, neboť tím umožníte jim, by mohli řádně sledovati život Českoslováků v Americe a rovněž politické zprávy, ačkoli je budou čísti opožděně, budou je ve velké míře zajímaví, neboť ze zdejšího listu v nynější době dovědět se více, nežli z časopisů tammějších.

Není třeba Vám připomínati, že náš list jest nejdokona-lejší zpravodajský časopis, který nejenom jest oblíben v každé domácnosti, kam jej zasíláme, ale naši vojáci na Rusi, v Sibiři, ve Francii, Itálii, všude jej rádi čítávali. Dopejte tudíž i svým přátelům a známým v Evropě tento pořítek a zašlete nám na **DENNÍ a NEDĚLNÍ POKROK**

\$12.00 na celý rok,

\$6.00 na půl roku, \$3.00 na čtvrt roku a podotýkáme, že časopis musí býti vždy zaplacen předem.

V případě, že byste si přáli zasílati pouze **TÝDENNÍ POKROK**, zašlete nám

\$3.60 na celý rok,

\$1.80 na půl roku a hned po obdržení tohoto ohnoso časopis za-žneme zasílati. Neopomeňte nám **zřetelně** napsati adresu, komu si přejete, bychom časopis zasílali, neboť kdybychom adre-su špatně přečetli, trvalo by to dlouho, nežli byste se dověděl, že časopis nedochází a posílali bychom jej zbytečně.

Zašlete tudíž předplatné ještě dnes na adresu:

POKROK PUBLISHING CO.,

1417-19 South 13th Street, Omaha, Nebraska

na dalších šest měsíců vězení. — de la Garenie, cap. dr. Nováček a Richard Bauer do těžkého žaláze na dobu 8 měsíců, dvakrátě tvr-dým lůžkem zostřeno-ho a k pen-žitě pokutě 50,000 korun, pro pří-pad nedobytnosti do vězení na další dva měsíce.

J. S. Mačar potvrzen. — Pra-ha, 18. srpna. — Prezident repu-bliky jmenoval člena Národního shromáždění dr. J. S. Mačara generálním inspektorem česko-slovenského vojska. Generální in-spektor složil dnes slib v ruce pre-sidentovy. Poněvadž bude plně zaměstnán v ministerstvu Národ-ní obrany, vzdal se na "nějakou dobu spoluredaktorství v Národ-ních Listech, pro které psával pravidelně nedělní feuilletony.

Na hohenzollernské panství v Čechách, jež nalézá se pod vnu-čenou správou, dosazení byli ve-slusníků cizích států, a sice na By-střici se Železnou Rudou a Deffer-níkem lesní rada Emanuel Musil a na Štoky a Horní Čerkeč les-ní mistr Karel Spora, kteří byli nyní pověřeni také prováděním vnuče-né správy, a následkem toho do-savadní vnučený správce lesní ra-da inž. J. Duras úkolu svého spro-štěn.

Vzácný případ. — V obci Ro-sicích na Králověhradecku od-stoupil tyto dny ze starostenského úřadu p. J. Pros, jenž úřad obecního starosty zastával nepřetržitě od 11. dubna r. 1888, tedy plavěh 31 let. O letošních volbách byl o-pětne zvolen jednomyslně za starostu, ač podkořoval se pro pokro-čilý věk 68 let s tím blahým uspo-kojením, že volby daly se v obci se-vránou svorností všech vrstev a stran občanstva dle jednotné kan-didátní listiny, sestavené stranou republikánskou.

Ignát Herrman, který spolu s Čechem, Nerudou, Raisem vepsal se tak hluboko do srdce lidu čes-kého, slavil v těchto dnech v Pa-říži svéžati své 65. narozeniny. Ra-dostně pospířily ženy i dívky čes-ké, aby mu osvědčily vděčnost a lásku. Z veřejné schůze Ženských legií čl. byla vyslána čestná de-putace s obětivým darem, kdež již trojbarevné — podepsaly se členky legií ze všech našich zemí. Morava se Slovenskem přinesla tpyt a jas slávkého svérázu. O-ldáho, kde shromáždění konalo se ve velkém stam, který úplně byl zaplněn. Idáho je domovským státem senátora Boraha, jednoho z hlavních odporců prezidenta Wilsona. Zbrojnice v tomto mě-šti, kde konala se včerní schů-ze, byla také zaplněna. Prezident uložil hlavně o Svazu národů a směřil se naznačiti, že nehozd je-ho přijetím žádné takové nebez-pe-ží Spojeným Státům, jak někteří senátoři se snaží naznačiti. Ze Spokane odebral se prezident do Tycóna, kde promluvil v sobotu

de la Garenie, cap. dr. Nováček a Richard Bauer do těžkého žaláze na dobu 8 měsíců, dvakrátě tvr-dým lůžkem zostřeno-ho a k pen-žitě pokutě 50,000 korun, pro pří-pad nedobytnosti do vězení na další dva měsíce.

Laciný litr piva.

Kmocháček sedí v hospodě. Dal si nalejti do litříku. Přijde k ně-mu Čepička, známý piják. "Po-zdrav pan Böh, Kmocháčku! Nu, jak je?" "I zaplať pan Böh — tak, tak. Připíjete si, kmoče!" "Kmocháčku, o čtyřák: že z toho litříku neupijú víc než políček!" "Což, to není těžké?" "Co, není těžké? Ale ani o kapku víc ani mů; měřte pak, jak chcete!" — "Plati", řekl Kmocháček. Kmoč-Čepička nahnul litr, podíval se do něho a už ho měl v sobě. "Hrome, vždyť jste mi vypil moje pivo!" osopil se Kmocháček na Čepičku. "Im, prohrál jsem sázkú; ale tá máte 4 kr. Opatrnj vás pan Böh." Kmocháček se více nesázel.

Anglie nebude mít rozhodné slovo ve Svazu národů

Spokane, Wash., 14. září. — Odpovídaje na tvrzení, že Anglie bude mít převahu v hlasovací moci Svazu národů, prezidenti Wilson v řeči své v tomto místě prohlásil, že jakékoliv takové ne-bezpečí je odstraněno opatřením, že všechna rozhodnutí musí býti jednomyslná. Prezident v páte-l ráno promluvil v Coeur d'Alene, Idaho, kde shromáždění konalo se ve velkém stam, který úplně byl zaplněn. Idáho je domovským státem senátora Boraha, jednoho z hlavních odporců prezidenta Wilsona. Zbrojnice v tomto mě-šti, kde konala se včerní schů-ze, byla také zaplněna. Prezident uložil hlavně o Svazu národů a směřil se naznačiti, že nehozd je-ho přijetím žádné takové nebez-pe-ží Spojeným Státům, jak někteří senátoři se snaží naznačiti. Ze Spokane odebral se prezident do Tycóna, kde promluvil v sobotu